

РЕШЕНИЕ

№ 4036
за тълкуване

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в закрито заседание на 16.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

като разгледа дело номер **1081** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 251, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба от жалбоподателя В. О., с което се иска от съда тълкуване на решение № 2871 от 28.04.2022 г., постановено по адм. дело № 1081/2022 по описа на АССГ. С решението си съдът е отхвърлил жалбата против Решение № ПИ-10/14.01.2022г., издадено от Директора на ТД на НАП С. - град, с което е оставена без уважение жалбата на „В.“ –О., против Разпореждане № С210022-125-0315445/16,12,2021г на П. Т.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за разпределение на постъпили суми по изпълнително дело в размер на 267431,15лв. Молителят счита, че е налице неяснота в смисъла на постановения съдебен акт, която поражда противоречия, изразяващи се в указанията по тълкуването и прилагането на материалния закон. Наведените аргументи по съществото си са доводи за неправилност на решение № 2871 от 28.04.2022 г., постановено по адм. дело № 1081/2022 по описа на АССГ, като постановено при нарушаване на материалния закон и съществени процесуални нарушения.

На основание чл. 251, ал. 3 от ГПК, във вр. 144 от АПК, молбата е изпратена на ответника Директора на ТД на НАП С. град, като в предоставения срок становище по нея не е представено.

Въз основа на данните по делото и приложимия закон, съдът намира искането за своевременно и допустимо, но неоснователно и като такова, следва да се остави без уважение, по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 251 ГПК, приложима по силата на препращащата норма на чл. 144 АПК, сочи, че споровете по тълкуване на влязло в сила решение се разглеждат от съда, който го е постановил, като тълкуване не може да се иска, след като

решението е изпълнено. На съда е предоставена възможност да призове страните в открито съдебно заседание, само ако прецени това за необходимо, което в случая не е необходимо.

Според трайно установената практика на ВАС на тълкуване по реда на чл. 251 от ГПК подлежат влезлите в сила съдебни решения, които са неясни и двусмислени - това са пороци, които водят до невъзможност да се изведе действителната воля на съда, който е постановил съдебното решение. Съществено и много важно е, че на тълкуване подлежи само и единствено диспозитивът на съдебното решение, защото мотивите могат да служат за указание при тълкуване на диспозитива. Тълкуването на диспозитива на съдебното решение се налага от предписаната форма за изразяване решаващата воля на съда, но това не изключва единството на решението като мотиви и диспозитив, и няма значение за ограничението, когато се изследват предпоставките за тълкуване. Задължителна преподставка за допускане на тълкуване е неяснотите в смисъла на съдебния акт, които пораждаат съмнение относно формираната воля на съда. Критериите за тълкуване на съдебното решение са: неясност, противоречие и двусмисленост, а не нерешени въпроси. В производството по тълкуване на решението, не се пререшава правният спор, който е решен с влязло в сила съдебно решение, но тълкуването е допустимо, само и единствено, когато то е неясно, а не по въпроси, които излизат извън обхвата на проверката за законосъобразност или други, възникнали или съществуващи в правната сфера на страните. Чрез тълкуване, съдът не може да изменя или допълва съдебното решение относно основания и възражения, които не са били предмет на решаване и не произлизат от точния разум на тълкувания диспозитив.

В настоящия случай, с молбата си за тълкуване молителят изразява несъгласие с доводите на съда, че Разпореждане № С210022-125-0315445/16,12,2021г на П. Т.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за разпределение на постъпили суми по изпълнително дело в размер на 267431,15лв, е в нарушение на разпоредбата на чл.171 от ДОПК, като по този начин се прави опит за пререшаване на вече ясно и недвусмислено решен спор с необжалваемото решение No 2871 от 28.04.2022 г., постановено по адм. дело No 1081/2022 по описа на АССГ.

Настоящата инстанция счита, че диспозитивът на определението съдържа ясната и недвусмислената воля на съда за отвърляне на жалбата на дружеството против Решение No ПИ-10/14.01.2022г., издадено от Директора на ТД на НАП С. – град, с което е отхвърлена жалбата против Разпореждане № С210022-125-0315445/16,12,2021г на П. Т.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за разпределение на постъпили суми по изпълнително дело в размер на 267431,15лв.

Въз основа на изложеното молбата като неоснователна следва да се остави без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 251 ГПК, вр.чл.247 от ГПК вр. с чл. 144 АПК, Административен съд-София град, Трето отделение, 13 състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от жалбоподателя В. О., с което се иска от съда тълкуване на решение No 2871 от 28.04.2022 г., постановено по адм. дело No 1081/2022 по описа на АССГ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

